

har ogsaa tænkt sig noget andet, som er blevet antydet, nemlig Oprettelsen af en Stats Tidende, hvor alle disse retslige Befendtgørelser o. s. v. kunde blive optagne. Det er jo rimeligt nok, at naar der var efter War gennem hunderede Aar bliver vedtaget den ene Lov efter den anden, hvori det gøres til Pligt, at Befendtgørelserne dem vedrørende skulle indføres i Berlingske Tidende eller Stiftstidendene, maa der ogsaa kunne kræves en Afgift til Staten deraf. Men det berører ikke Regeringens Ret til at udstede Privilegier til hvem som helst, det er der ingen, der tænker paa at røre ved. — Jeg kommer dernæst til Spørgsmaalet om de 2,300,000 Kr. til Routen Eshjærg—Parkston. Jeg er der mest tilbøjelig til at holde med den højtærede Indenrigsminister, for det første fordi jeg er imod Statsdrift som Regel, da Statsdrift sædvanlig er dyrere end Privatudrift, og for det andet, fordi jeg frygter for, at Statsdrift paa denne Linie maatte vil have Konsekvenser, som ere alt andet end behagelige. For saa vidt kan jeg være enig med den højtærede Indenrigsminister, men paa den anden Side ere de billigste og hensigtsmæssigste Foranstaltninger, som kunne træffes for at komme i nærmere Forbindelse med vort Hovedmarked, England, saa overordentlig vigtige for det danske Landbrug, det danske Samfund i sin Helhed, at jeg derfor godt kunde tænke mig her at gaa uden for de almindelige Regler og bevilge saadanne ekstraordinære Beløb til den Forbindelse, som her paatæntes mellem Eshjærg og Parkston. Jeg skønner imidlertid ikke rettere, end at den højtærede Indenrigsminister endvidere har Ret, naar han siger, at denne Sag ikke er tilstrækkelig forberedt og at det ikke kunde være af Bøjen, nu da vi have den ny Alford med det forenede Dampskibsselskab, som jeg ikke skal komme ind paa — det høje Ting kender den jo — at udsætte dette Spørgsmaals Afgørelse i nogen Tid for at vinde Erfaringer. Jeg er tilbøjelig til at anse det for det rigtigste.

Jørgen skal jeg ikke komme ind paa at gentage Enkelthederne i det foreliggende Finanslovsforslag. Jeg tror ikke, jeg har noget videre at tilføje i saa Henseende. Men jeg vil slutte med at sige, at det Finanslovsforslag, der foreligger her paa Tingets Bord, er som jeg allerede een Gang har antydet, rundeligt og rigeligt, ogsaa paa de militære Omraader, naar vi tage alle Hensyn i Betragtning og overveje Stillingen i dens Helhed. Det er et, saa vidt jeg kan skønne, for en hvilken som helst Regering brugeligt Finanslovsforslag. Og jeg har Jølelsen af, at dette Fi-

nanslovsforslag ikke kommer her til Landstinget saaledes, at Folketinget har sagt: vi diktere Landstinget en Finanslov — det er ingenlunde Meningen. Jeg har tillige Jølelsen af, at Folketinget ikke har behandlet Finansloven ud fra det Grundlag, at det gjaldt om at have noget at slaa af paa paa senere Stadier. Man har bestræbt sig for i sin Finanslovbehandling at strække sig saa vidt som muligt og at give efter paa de Poster, hvor man mente, at man alligevel kom til at give efter senere. Saa har man ud fra sin Overbevisning og sit Stør om, hvad der er Samfundshusholdningen tjenligst, givet saadanne Bevillinger, som en fornuftig Sparommelighed nødvendigvis maa kræve, og som man mener er fuldt forvarlig i alle Maader. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale det Forslag, Folketinget her har sendt over til os, og udtale Haabet om, at det skal lykkes os under Sagens videre Gang uden store Vanskeligheder at komme til et endeligt Resultat.

P. Bøjsen: Naar man vil danne sig en Forestilling om hele vor finansielle Stillings, forekommer det mig, at det Budget, der er forelagt, ikke er meget vejledende. Som det allerede er oplyst, er Underfud det ganske nominelt, og der er mange Poster paa Budgettet, som slet ikke svare til Virkeligheden. Vil man da danne sig en Forestilling om vor Status, har man ikke andet at holde sig til end det sidst aflagte Statsregnskab for 1894—95. Jeg skal da minde om, at der paa dette Regnskab er et Oversfud paa omtrent 6 Mill. Kr., men der maa herfra drages noget, fordi vi i det Finansaar have laant noget mere end det, der er anvendt til Jærnbaner, hvilket i det højeste udgør 2½ Million, saaledes at Statsregnskabet udviser et reelt Oversfud af 3,600,000 Kr. Naar man nu vil se, hvorledes det foreliggende Finanslovsforslags Status er, mener jeg, at man maa stille sig saaledes, at man maa spørge: Kunne vi i det kommende Finansaar vente større Indtægter eller mindre Udgifter? Jeg mener, man har Ret til at forudsætte, at der i det kommende Finansaar vil blive betydelig større Indtægter. Det har jo vist sig, at de indirekte Statter var for Aar indgaa med et antagelig stigende Beløb. Jeg har ogsaa hørt, og det er vistnok fuldkommen rigtigt, at vore Statsbaner i dette Finansaar ville give en betydelig større Indtægt, vistnok en hel Mill. Kr. Vi have dernæst Skatten, som jo skal træde i Kraft med 10 Kr. pr. Ld.; det vil atter medføre en Merindtægt. Naar det lægges sammen, antager jeg, at